

Arrest

nr. 277 846 van 26 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. VAN DEN BOSSCHE
Mechelsesteenweg 12/11
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 29 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 januari 2022 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat T. VAN DEN BOSSCHE in opvolging van advocaat F. LANDUYT en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

*U verklaart over de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op 9 april 1986 te Lagos.
U verklaart dat u behoort tot de Yoruba etnie.*

U ging naar school en groeide op in Lagos, bij uw ouders. Uw vader en zijn familie wilden dat uw zus, X A., vrouwelijke genitale verminking (VGV) zou ondergaan. Uw zus overleed aan de gevolgen van deze VGV.

Uw moeder wilde niet dat u ook het slachtoffer zou worden van deze traditionele praktijk en besloot uw vader te verlaten en samen met u naar haar familie in Kogi te gaan. U was toen ongeveer dertien of veertien jaar.

U woonde bij de familie van uw moeder en verkocht er water op straat. U ging niet meer naar school omwille van de financiële situatie.

Toen u ongeveer achttien jaar was, verliet u Kogi en ging u terug in het door u en uw moeder ontvluchtte Lagos wonen. Uw moeder overleed in 2011 of 2012 omwille van stress. U had een partner te Lagos, O. N.. U trok bij hem en zijn familie in en u beviel er van uw dochter, X K., geboren op 18 september 2011. Ook in Lagos verkocht u water op straat.

Toen uw dochter ongeveer één jaar was, hoorde u van uw schoonfamilie dat ze VGV op haar wensten toe te passen. U wist niet dat uw vriend moslim was en dat hij pro-VGV was. Voordien had hij u voorgelogen en gezegd dat hij tegen VGV was. In november 2013, toen uw dochter ongeveer twee jaar oud was en u over voldoende financiële middelen beschikte verliet u Nigeria met een paspoort en visum voor Frankrijk. U geeft aan dat u dit visum heeft verkregen omdat u de autoriteiten had duidelijk gemaakt dat u niet wilde dat uw dochter VGV zou ondergaan.

Toen u in Frankrijk arriveerde diende u op 14 februari 2014 een verzoek om internationale bescherming in bij de Franse autoriteiten. U kreeg een weigeringsbeslissing op 4 december 2014. U ging tegen deze beslissing in beroep. Op 31 augustus 2015 werd u wederom geweigerd. Op 16 december 2015 kreeg u vervolgens een bevel om het grondgebied te verlaten.

U beviel in Frankrijk van een zoon; X B., geboren op 7 maart 2016 te Allonson.

U verklaart dat u op straat moest leven in Frankrijk. U leerde er S. kennen. Ze had medelijden met u omwille van uw levensomstandigheden en stelde voor dat u met haar naar België zou gaan en dat u er zou kunnen werken. U verklaart dat u in België arriveerde in november 2017.

In België verbleef u in het huis bij S., samen met uw twee kinderen. S. liet u het huis niet verlaten. U vroeg S. naar het werk dat u zou moeten doen waarop S. zei dat ze contacten aan het leggen was met haar connecties. Enkele dagen later kwamen er twee mannen bij S.. S. zei dat ze u werk zouden kunnen geven. De mannen dwongen u om uw kleren uit te doen. Toen u weigerde, sloegen ze u met een fles. U werd vervolgens door deze mannen verkracht. U kon enkele dagen na het incident wegllopen uit het huis van S.. U had geen vaste verblijfplaats in België.

Op een avond leerde u B. S. kennen, een Congolese man, in een club. U begon een relatie met hem. U geraakte zwanger. Uw relatie met B. verslechterde en u besloot hem te verlaten. U beviel op 3 juli 2018 van uw dochter X, H. L. O.. U ging naar het OCMW om hulp te krijgen.

Op 7 maart 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische asielinstantie.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een origineel paspoort uitgegeven op 8 januari 2018 te Brussel; een medisch attest VGV dd 26/07/2019 waaruit blijkt dat u alsook uw dochter X H. L. O. geen VGV hebben ondergaan. U legt verder een medisch attest VGV voor dd 2/08/2019 dat uw dochter X K. geen VGV heeft ondergaan. U legt tevens een verklaring op eer neer, opgesteld door GAMS, waaruit blijkt dat u uw hoger vernoemde dochters tegen VGV zal beschermen. U legt tevens een attest neer waaruit blijkt dat u psychologische opvolging krijgt van Woman'Do, opgemaakt op 16 september 2021 door klinisch psycholoog Emilie Berghmans. U legt ook een attest voor, opgemaakt door dokter Masson P. op 21/02/2020, waaruit blijkt dat u verschillende littekens heeft die kunnen overeenkomen met messteken. Tot slot legt uw raadsman een brief neer waaruit blijkt dat u een afspraak heeft met Payoke (opvang en ondersteuning van slachtoffers van mensenhandel) begin oktober 2021.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legde u een attest neer. In het attest staat dat u sinds 4 oktober 2019 psychologische begeleiding volgt bij de organisatie Woman'Do. In het rapport van E. Berghmans, de klinisch psychologe van Woman'Do, wordt verder aangehaald dat u te kampen heeft met PTSS (posttraumatische stressstoornis) en een ernstige depressie. In het rapport wordt verder aangehaald dat u veel aan het verleden denkt en alles voor u ziet als een film. Tevens wordt vermeld dat u het moeilijk heeft om te praten over het verleden en om u zich deze gebeurtenissen te herinneren of op te roepen. U zou verder geheugen- en concentratieproblemen hebben door extreme stress en moeilijk kunnen praten over VGV. Tijdens het persoonlijk onderhoud wees uw raadsman nogmaals op bovenstaand rapport en hij gaf aan dat u periodes heeft waarvan u zich niets herinnert (zie notities CGVS, p 4). Om tegemoet te komen aan de in het attest vermelde kwetsbaarheid, werden u tijdens het persoonlijk onderhoud manifest eenvoudige en duidelijke vragen gesteld en indien nodig werd een vraag herhaald of anders verwoord zodat u de inhoud steeds kon begrijpen. Er werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld. Voor aanvang van het onderhoud werd u gevraagd of u vragen had bij het onderhoud, waarop u aangaf van niet (zie notities CGVS, p.3) en ook tijdens het onderhoud werd gepolst of u de vraag begrepen had. Toen u aangaf van niet, werd de vraag geherformuleerd, zodat u deze begreep (zie notities CGVS, p.22). Toen de dossierbehandelaar meende te merken dat u hoofdpijn had en u gevraagd werd of u een pauze wilde, gaf u aan dat u nog verder kan en u wel zou laten weten indien het niet gaat. U werd er vervolgens door de dossierbehandelaar nogmaals op gewezen dat ze een pauze wil nemen indien u aangeeft dat u niet kan, maar dat het belangrijk is dat u alles kan vertellen, waarop u aangaf dat te kunnen (zie notities CGVS, p.20). Toen u bij het afsluiten van het onderhoud op het CGVS gevraagd werd of er nog zaken waren die u wenste te zeggen, gaf u aan van niet. U gaf aan dat dit uw verhaal is en u niet terug wil naar Nigeria. U vroeg bescherming voor u en uw kinderen en gaf aan hier te willen blijven. U maakte geen melding van enige problemen over het verloop van het persoonlijk onderhoud (zie notities CGVS, p.28). Uw advocaat wees op het einde van het persoonlijk onderhoud nogmaals op het psychologisch attest en gaf aan dat u het op sommige momenten emotioneel moeilijk kreeg tijdens het onderhoud en hij denkt dat iets gebeurde waarover u moeilijk kan vertellen (zie notities CGVS, p.28). Verder maakten u noch uw advocaat opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud achteraf. Verder is het zo dat de kwaliteit van uw persoonlijk onderhoud en van de van u opgetekende verklaringen in de vragenlijst van het CGVS (details, data, namen) duidelijk laat zien dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw asielaanvraag op een zelfstandige en functionele manier te verdedigen. Uit de notities van de persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat u in staat was om het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en om hierop duidelijke, concrete en gedetailleerde antwoorden te formuleren.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart dat u Nigeria heeft verlaten omdat u vreest dat uw vader en zijn familie u alsook uw dochters, zouden dwingen om VGV te ondergaan en dat de vader van uw eerste kind haar zou dwingen VGV te ondergaan. (zie notities CGVS, p 20 en p 25)

Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat van een verzoekster om internationale bescherming die beweert haar land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, redelijkerwijs kan worden aangenomen dat ze onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer ze daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. U verklaart dat u in Frankrijk arriveerde in **november 2013** (zie Verklaring DVZ, ingevuld door de DVZ op 15 april 2019). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS geeft u eveneens aan dat u in november 2013 Nigeria verliet en naar Frankrijk ging (zie notities CGVS, p 18). Uit informatie van de Franse autoriteiten blijkt dat u een verzoek om internationale bescherming indiende op **14 februari 2014** (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Indien u werkelijk omwille van VGV Nigeria heeft verlaten, is het niet aannemelijk dat u niet onmiddellijk een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Franse autoriteiten. Ook in België dient u pas een verzoek om internationale bescherming in **nadat u er ruim anderhalf jaar verbleef.** U verklaarde immers dat u in 2017 Frankrijk verliet en naar België kwam. De problemen die u aanhaalde met S. - die u in België in de prostitutie trachtte te dwingen - situeerden zich eveneens in 2017 (zie notities CGVS, p.12-13 en 15). Uit uw administratief dossier blijkt echter dat u pas op 7 maart 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende. Ook hieruit blijkt niet dat u effectief nood heeft aan internationale bescherming. U geeft aan dat u in België niet wist waar u naartoe moest gaan, dat u er niets wist en niemand kende (zie notities CGVS, p 19). Deze verklaring kan de laattijdigheid van uw verzoek niet verschonen. Indien u werkelijk nood had aan internationale bescherming kan van u worden verwacht dat u het nodige deed. Bovendien dient te worden opgemerkt dat u reeds in Frankrijk de procedure had doorlopen en zelfs beroep tegen de beslissing had aangetekend, waardoor er vanuit mag worden gegaan dat u ook in België een dergelijke procedure kon opstarten. Bovendien zet u wel de nodige stappen om een paspoort te verkrijgen in België (zie neergelegd paspoort uitgegeven op 8/01/2018 te Brussel). Dat u wacht tot na de bevalling van uw tweede dochter vormt een ernstige contra-indicatie op de waarachtigheid van uw relaas.

Tevens kunnen er **ernstige bedenkingen worden geplaatst bij de verklaringen die u aflegde bij de Franse asielinstanties.** Tijdens uw persoonlijk onderhoud vroeg de protection officer (verder PO) of u een verzoek om internationale bescherming (VIB) indiende omwille van VGV. U bevestigde dit. Wanneer de PO u expliciet vroeg of u alleen omwille van VGV een VIB indiende of dat er nog andere redenen waren, zegt u dat het was omwille van VGV en omwille van de bedreiging om te worden gedood. Wanneer de PO u vraagt wie u wilde doden, zegt u dat u de Franse autoriteiten vertelde dat het was omwille van de familie van uw vader. Wanneer de PO u nogmaals vraagt of dit dan was omwille van VGV, zegt u dat het zo is en omwille van uw dochters dat u werd bedreigd. (zie notities CGVS, p 26). Wanneer de PO vraagt of u een VIB indiende bij de Franse autoriteiten omwille van uw vrees voor VGV voor u en uw dochters en of er nog een andere reden was, zegt u van niet. Wanneer de PO u vraagt of u hiervan zeker bent, zegt u dat dit het was, dat het was omwille van de bedreiging. Wanneer de PO nogmaals vraagt of deze bedreiging te maken had met VGV, bevestigt u en geeft u nogmaals aan dat het niet omwille van een andere reden was. Wanneer de PO u vervolgens confronteert dat u bij de Franse asielinstantie niets heeft gezegd over VGV, zegt u dat u dit wel had gezegd aan uw advocaat (zie notities CGVS, p 27). Uit het arrest met nr 15003031 (zitting van 15 juli 2015) blijkt echter geenszins dat u omwille van VGV een VIB heeft ingediend in Frankrijk. Integendeel. Uit het arrest met nr 15003031 blijkt dat u voor de Franse asielinstanties verklaarde dat uw echtgenoot, X O., politieofficier was en jullie problemen kenden in Nigeria, omdat hij een onderzoek deed naar financiële fraude. U zou daarop op 1 september 2013 naar uw ouders in Osun State gevlucht zijn. Verder verklaarde voor de Franse asielinstanties dat u samen met uw partner, X O. op 20 november 2013 naar Frankrijk was gegaan en dat u in Frankrijk het contact was kwijtgeraakt met hem. In december 2013 had uw partner, X O. u uiteindelijk opnieuw gecontacteerd vanuit Nigeria. Hij was naar Nigeria teruggekeerd. Tijdens uw gesprek in Frankrijk verklaarde u bovendien dat u nog een kind in Nigeria had; een zoon; X O., geboren op 11 februari 2008 die bij uw broer zou verblijven. **Uw geloofwaardigheid i.v.m. uw vrees voor VGV – voor u en uw dochters - wordt hierdoor reeds ernstig op de helling geplaatst daar u er met geen woord over spreekt bij de Franse autoriteiten, u geheel andere motieven aanhaalde en u zelfs samen met uw partner Nigeria verliet.** Verder zijn uw verklaringen i.v.m. uw gezinssamenstelling helemaal niet coherent. Hiermee tracht u de **asielinstanties doelbewust te misleiden**, hetgeen verder afbreuk doet aan uw algehele geloofwaardigheid.

Betreffende uw aangehaalde vrees voor VGV dient te worden opgemerkt dat VGV een traditionele praktijk is die bij 18,4% van de Nigeriaanse vrouwen tussen 15 en 49 jaar is uitgevoerd (gebaseerd op cijfers uit 2013). Het prevalentiepercentage in 2011 was 27%, waardoor een duidelijke daling op te merken is van het aantal gevallen in de loop der tijd. Voor vrouwen die behoren tot de **Yoruba etnie**, waarvan u verklaart ertoe te behoren, ligt het prevalentiepercentage op 45,4%. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat in **Osun state**, waar u volgens uw verklaringen bij de DVZ 'steeds' heeft gewond, het prevalentiepercentage 67,8% is. Verder blijkt uit onderzoek dat VGV wordt toegepast wanneer de meisjes baby of tussen twee en zeven jaar oud zijn. (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier)

Echter, er dient te worden opgemerkt dat u uw vrees voor VGV voor u en uw dochters niet aannemelijk kan maken.

Het feit dat u op **dertien – veertienjarige leeftijd nog geen VGV had ondergaan**, is een eerste negatieve indicatie voor de waarachtigheid van uw vrees (zie notities CGVS, p 7). Uit voornoemde info blijkt immers dat het merendeel van de meisjes reeds op jonge leeftijd VGV ondergaan.

Verder dient te worden opgemerkt dat de **verklaringen die u aflegt bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) en het CGVS niet coherent zijn**. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u **van bij uw geboorte tot vertrek in november 2013 in Ososa, Yoruba state** woonde (zie verklaring DVZ, vraag 9a, opgemaakt door de DVZ op 15 april 2019). Niet tegenstaande dat er geen 'Yoruba State' bestaat in Nigeria, en dat Ososa tot de Ogun state behoort, dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde dat u op uw dertien of veertien jaar naar uw moedersfamilie in Kogi verhuisde (zie notities CGVS, p 7). Vervolgens zou u rond uw achttien jaar naar Lagos zijn verhuis om er te wonen bij uw vriendje (zie notities CGVS, p 9). **Uw verklaringen bij de DVZ, dat u steeds in Ososa zou hebben gewoond staan haaks op uw verklaringen bij het CGVS dat u gedurende ongeveer vier jaar in Kogi zou hebben gewoond en vervolgens naar Lagos zou zijn verhuisd**. Deze ongerijmdheid plaatst uw verklaringen opnieuw in een negatief daglicht.

Niet alleen over uw woonplaats slaagt u er niet in om éénduidige verklaringen af te leggen. Ook over het **overlijden van uw zus, X A.** legt u tegenstrijdige verklaringen af. U verklaart bij de DVZ dat ze **'ongeveer 10 jaar geleden' (nvdr ongeveer 2009)** is overleden (zie verklaringen DVZ, vraag 17, opgemaakt door de DVZ op 15 april 2019). Uit uw verklaringen blijkt echter dat uw zus, toen **u dertien of veertien jaar was, (nvdr 1999 of 2000)**, overleden was en dat uw moeder hierop van uw vader wegging (zie notities CGVS, p 18). **U slaagt er geenszins in om het overlijden van uw zus correct in de tijd te situeren**. Ook hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw relaas verder ondermijnt.

Voorts kunnen er ernstige bedenkingen worden geplaatst bij uw vrees voor uw vader. U verklaarde immers dat hij op de hoogte was dat u in Kogi verbleef en dat uw moeder werd gevonden en door hem werd bedreigd (zie notities CGVS, p 21). Het is uiterst verwonderlijk dat u, indien u werkelijk door uw vader en zijn familie zou zijn gezocht, niet werd gevonden en uw moeder wel. Bovendien verklaart u dat u in Kogi water verkocht op straat (zie notities CGVS, p 10) wat niet strookt met uw verklaring dat u in Kogi steeds verstopt was (zie notities CGVS, p 22). Indien u werkelijk werd gezocht door uw vader en zijn familie en indien ze wisten dat u in Kogi verbleef, bij de familie van uw moeder, en dat uw moeder zelfs werd bedreigd, is het niet aannemelijk dat u zomaar op straat water kon verkopen en er gedurende vier jaar kon wonen. **U kan geenszins aannemelijk maken dat u door uw vader – en bij uitbreiding zijn familie- werd gezocht**. U verklaarde bovendien dat u, toen u in Lagos verbleef bij uw vriendje, door de kleine broer van uw vader werd gezien. U verklaart dat deze u aanviel, met u begon te vechten en uw kleren van uw lijf scheurde. U situeert deze gebeurtenis na de geboorte van uw dochter (zie notities CGVS, p 24). Ook hier kunnen ernstige bedenkingen bij worden geplaatst; u bent immers nog twee jaar in Lagos gebleven na dit incident (zie notities CGVS, p 24-25) en u verklaarde dat u water verkocht in Lagos. Indien u werkelijk werd gezocht – en gevonden – door de familie van uw vader is het niet aannemelijk dat u nog zo lang in Lagos bleef. **U kan bijgevolg geenszins aannemelijk maken dat uw vader en zijn familie u aan VGV wilden onderwerpen**. Overigens werd al eerder aangehaald dat voor de Franse asielinstanties nooit een vrees voor VGV aanhaalde, u inconsistente verklaringen aflegde betreffende uw familie én uit uw verklaring dat u op 1 september 2013 naar uw ouders in Osun State ging blijkt dat uw ouders gewoon samen zijn (zie administratief dossier).

U haalt verder aan dat u ook vreest dat uw dochters VGV zullen moeten ondergaan.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat de kans dat een dochter VGV ondergaat wordt beïnvloed door het feit of de moeder al dan niet VGV heeft ondergaan. Uit cijfers van 2017 blijkt dat **slechts bij 7,3 % van de meisjes die VGV ondergaan de moeder niet besneden is**, wat bij u het geval is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Er dient te worden opgemerkt dat u verklaart dat u sinds uw 18 jaar (nvdr ongeveer 2004) bij uw partner Ola Niyi in Lagos woonde (zie notities CGVS, p 9). U verklaart vervolgens dat uw dochter is geboren op 18 september 2011 (zie notitie CGVS, p 16) en dat u na de geboorte van uw dochter nog twee jaar bij uw schoonfamilie woonde (zie notities CGVS, p 10). **U verbleef bijgevolg gedurende ongeveer negen jaar bij uw schoonfamilie**. Binnen deze context is het wel zeer vreemd dat u zelfs niet wist dat uw partner en zijn familie moslim zijn. U geeft aan dat u pas te weten bent gekomen dat uw schoonfamilie 'erg serieus' moslim waren na de geboorte van uw dochter (zie notities CGVS, p 23). Het is wel zeer verwonderlijk dat u gedurende ongeveer zeven jaar, de tijd dat u er verbleef vóór uw bevalling niet heeft gemerkt dat ze moslim waren en dat ze na uw bevalling plots **'zeer' moslim waren**.

Uw vrees dat de familie van uw partner O. N. uw dochter aan VGV zouden willen onderwerpen wordt verder te niet gedaan daar u, nadat ze dreigden uw dochter aan VGV te onderwerpen toen ze ongeveer één jaar was, u er nog **bleef wonen**. U geeft aan dat ze kwaad waren dat u weigerde en dat ze u begonnen te intimideren. Echter, indien u werkelijk zou vrezen voor uw dochter is het niet aannemelijk dat u, na uw weigering en het treitergedrag van uw schoonfamilie er bleef wonen. U geeft aan dat u **geen geld** had om er weg te gaan (zie notities CGVS, p 24), wat de hoogdringendheid en de ernst van uw vrees volledig ondermijnt. Overigens legt u geen consistente verklaringen af over uw partner in Nigeria. Immers, in de verklaringen DVZ (dd.15/4/2019) gaf u aan dat de vader van uw kinderen K. en B. de in 1980 te Lagos geboren X is. Ook bij de Franse asielinstanties sprak u reeds over X: u gaf er aan dat u samen met uw partner, X O. op 20 november 2013 naar Frankrijk bent gegaan, wat de vrees voor VGV door hem verder ondermijnt.

U vreest tevens dat uw **jongste dochter, H., geboren in België, VGV zal ondergaan**.

Echter u slaagt er geenszins in om deze vrees concreet te maken. U geeft aan dat u de vader van uw dochter, een Congolese niet-moslim man (zie notities CGVS, p 25) niets heeft verteld over uw vrees voor VGV (zie notities CGVS, p 26). Indien u werkelijk een vrees zou hebben dat uw dochter VGV zou moeten ondergaan, kan van u worden verondersteld dat u hierover een gesprek zou aangaan met de vader van uw jongste kind. Het feit dat u dit naliert, is wederom een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw relaas.

U geeft aan dat u vreest dat uw eigen familie uw dochters VGV zouden kunnen aandoen (zie notities CGVS, p 25). **Aangezien u uw eigen vrees voor VGV niet aannemelijk kon maken, kan er tevens geen geloof worden gehecht aan uw vrees dat uw familie uw dochters aan VGV zouden onderwerpen.**

Voorts zijn uw verklaringen over het bekomen van uw paspoort helemaal niet geloofwaardig. U verklaart dat u naar de ambassade in Abuja ging en dat u daar omwille van uw vrees voor VGV voor u en uw dochter een visum kreeg (zie notities CGVS, p 18). Echter, deze verklaringen zijn helemaal bij de haren getrokken daar een ambassade geen visum uitreikt omwille van deze redenen. Overigens blijkt uit de verklaringen die u voor de Franse asielinstanties aflegde dat het uw echtgenoot was die de stappen ondernam om Nigeria te verlaten en naar Frankrijk te reizen (zie administratief dossier).

Tot slot vertelde u dat u in België het slachtoffer werd van gedwongen prostitutie. U werd door S., iemand die in België woont, van Frankrijk naar België gebracht, maar na enkele dagen bleek dat ze wou dat u zich prostitueerde. Toen u een zestal dagen bij S. was, werd u verkracht en nadien betaald. Twee dagen later kon u S. ontvluchten (zie notities CGVS, p.14). Wanneer u expliciet wordt gevraagd of u - wanneer u naar Nigeria zou terugkeren - een vrees heeft t.a.v. S., de vrouw die u in de prostitutie trachtte te dwingen in België, zegt u dat ze niet in Nigeria is en dat ze in België verblijft. Toen u daarop gevraagd werd of u in België aangifte heeft gedaan van hogervermelde feiten, gaf u aan van niet, omdat u niets kende (zie notities CGVS, p 27). Wanneer u werd gevraagd wat u vreesde indien u zou moeten terugkeren naar Nigeria haalt u bovendien uitsluitend uw vrees t.a.v. VGV aan (zie notities CGVS, p 20). **U haalt nergens een vrees aan omwille van gedwongen prostitutie indien u zou terugkeren naar Nigeria.**

Tot slot kan er opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Lagos te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer; uw origineel **paspoort**, uitgegeven op 8 januari 2018 te Brussel met het nr. A08891550. Uit dit document blijkt dat u over de Nigeriaanse nationaliteit beschikt. Uw nationaliteit wordt niet betwist. U legt verder medische attesten voor waaruit blijkt dat u en uw dochters **geen VGV** hebben ondergaan. Deze bevinding wordt op geen enkel moment betwist. Daarnaast legt u documenten van GAMS neer waaruit blijkt dat u zal trachten om uw dochters te behoeden voor VGV. Deze documenten kunnen echter uw vrees voor VGV niet ondersteunen.

U legt verder een **attest voor waaruit blijkt dat u gedurende ongeveer twee jaar psychologische begeleiding** krijgt van Woman'Do. Dit attest werd hogerop reeds besproken. Betreffende dit attest kan verder worden opgemerkt dat het niet verduidelijkt op welke manier uw mentale toestand uw vermogen om coherente verklaringen af te leggen heeft aangetast, zodat hieruit niet kan worden afgeleid dat uw cognitief geheugen dermate is aangetast dat u niet in staat bent om een coherent en consistent asielaanvraag naar voor te brengen. Het attest vermeldt weliswaar dat u het moeilijk heeft om over uw problemen te praten, doch uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS uitgebreide verklaringen aflegde over uw voorgehouden problemen in uw land van herkomst. U toont door het louter neerleggen van dit medisch attest dan ook allerm minst aan dat u tijdens het persoonlijk onderhoud moeilijkheden zou hebben gehad op cognitief niveau, laat staan dat deze moeilijkheden een verklaring zouden kunnen bieden voor het geheel van de aangehaalde tegenstrijdigheden. Verder dient te worden opgemerkt dat dergelijk psychologisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin u uw psychische problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Het door u neergelegde medische attest kan de geloofwaardigheid van uw verzoek om internationale bescherming aldus niet herstellen.

Tot slot legt u ook een **medisch attest** voor waaruit blijkt dat u verschillende littekens heeft opgelopen. De arts geeft aan dat deze littekens kunnen overeenkomen met de littekens die u zou hebben opgelopen tijdens uw verkrachting in 2017. U haalt echter op geen enkele moment een vrees aan t.a.v. deze personen bij terugkeer naar Nigeria.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekschrift

2. In het eerste en enig middel worden de volgende schendingen aangevoerd: "Schending van de artikelen 48/3, 48/9 en 57/6 van de Vreemdelingenwet en schending van het internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij Wet van 26 juni 1953, artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet alsook het beginsel van behoorlijk bestuur."

Verzoekster voert, na theoretische beschouwingen inzake de voormelde bepalingen, het volgend verweer ten aanzien van de bestreden beslissing:

"III.4. Er dient te worden vastgesteld dat zij doorheen zijn verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk heeft gemaakt. Bovendien is het feit dat zij op latere leeftijd zou besneden worden, geen reden om aan geloofwaardigheid te twijfelen. Diverse kanalen [URL] getuigen over genitale verminking op later leeftijd: [...]"

De statistische redenering dat de kinderen van mijn verzoekster minder kan zouden maken op besnijdenis, snijdt geen hout. De reden waarom hij niet naar Afghanistan zou kunnen terugkeren, is gebaseerd op een met zijn familie en schoonfamilie. Vooreerst is het niet betwist dat mijn verzoekster zware psychologische gevolgen heeft van hetgeen zij in Nigeria en nadien in België heeft ondergaan. Het verlies van haar zus door vrouwelijke genitale verminking en de bedreiging haar dochter ook te mutileren heeft haar zwaar getekend. De brutale en gewelddadige verkrachting in België in het huis van S. kwam daar nog boven op. De attesten van de psycholoog bevestigt dit. Dit duidt reeds genoegzaam aan dat haar verhaald doorleefd is.

III.5. Er is - in tegenstelling tot wat het CGVS beweert - wel degelijk een sfeer van sexueel geweld tegen vrouwen dat nog steeds wijd verspreid is [URL]

Mijn verzoekster legt ook het attest voor van PAYOKE dat zij ook daar zich aanmeldde, hetgeen terug een bewijs is dat zij vervolging wenst van haar seksuele agressoren."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoekster vreest bij terugkeer naar Nigeria dat haar vader/familie haar en dochters zouden dwingen vrouwelijke genitale verminking (VGV) te ondergaan.

Verzoeksters verweer bestaat uit de verwijzing naar landeninformatie inzake VGV. De loutere citering en verwijzing naar deze informatie is echter niet dienstig ter weerleggen van de volgende concrete vaststellingen ingevolge verzoeksters verklaringen:

- De verzoeken om internationale bescherming in respectievelijk Frankrijk in 2014 en in België in 2019 werden bijzonder laatting ingediend.

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert haar land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster - die sinds 2017 in België verblijft en voorheen een procedure had lopen in Frankrijk - naliet dit te doen en gedurende meer dan een jaar talmde alvorens zulk verzoek in te dienen op 7 maart 2019, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid;

- Verzoeksters relaas in Frankrijk had geen enkel verband met de redenen die zij thans inroept; in Frankrijk maakte ze ook geen melding van vrees wegens VGV;
- Verzoeksters verklaringen inzake het bekomen van een paspoort missen elke geloofwaardigheid;
- Verzoekster maakt de vrees voor VGV in haar hoofde niet aannemelijk: (i) zij heeft op dertien – veertienjarige leeftijd nog geen VGV had ondergaan terwijl uit de informatie blijkt dat het merendeel van de meisjes reeds op jonge leeftijd VGV heeft ondergaan, (ii) verzoeksters verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS zijn niet consistent inzake haar woonplaats en het overlijden van haar zus, (iii) verzoekster is niet geloofwaardig waar zij aanvoert door haar vader (en zijn familie) werd gezocht;
- Verzoeksters vrees voor VGV in hoofde van haar dochters is niet aannemelijk: (i) uit landeninformatie blijkt dat slechts bij 7,3 % van de meisjes die VGV ondergaan de moeder – zoals verzoekster - niet besneden is, (ii) verzoekster verbleef gedurende ongeveer negen jaar bij haar schoonfamilie en verklaart dat ze te weten kwam dat haar schoonfamilie 'erg serieus' moslim waren na de geboorte van haar dochter (notities CGVS, p. 23): het is niet geloofwaardig dat verzoekster in de tijd vóór de bevalling niet heeft gemerkt dat ze moslim waren en dat ze na haar bevalling plots 'zeer' moslim waren, (iii) nadat de schoonfamilie dreigde haar dochter aan VGV te onderwerpen toen deze ongeveer één jaar oud was, bleef verzoekster er nog wonen niettegenstaande problemen met de schoonfamilie;
- Inzake verzoeksters jongste dochter die geboren werd in België maakt ze evenmin een vrees voor VGV aannemelijk: (i) verzoekster heeft aan de vader van de dochter nog niets gezegd over de vrees voor VGV, (ii) aangezien verzoekster haar eigen vrees voor VGV niet aannemelijk maakt, kan zij dergelijke vrees evenmin aannemelijk maken ten aanzien van haar familie.

Verzoekster slaagt er in het verzoekschrift niet in om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Ingevolge het louter bijbrengen van algemene landeninformatie omtrent VGV die geen betrekking heeft op haar persoon blijft zij hierin geheel in gebreke.

De loutere verwijzing naar het attest van de psycholoog kan ingevolge de motivering dienaangaande in de bestreden beslissing evenmin aangenomen worden als nuttig en concreet verweer.

5. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

6. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Lagos geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt bijgevolg geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Kosten

8. Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS